

Σοβαρευτείτε, κ. Τσίπρα

Της Μιραντας Ξαφα*

Ο κ. Τσίπρας εισέπραξε την ψήφο διαμαρτυρίας υποσχόμενος ότι θα καταγγείλει το Μνημόνιο χωρίς να θέσει σε κίνδυνο την παραμονή της χώρας στην Ευρωζώνη. Βασική προϋπόθεση για να παραμείνουμε στο ευρώ είναι η συνέχιση της χρηματοδότησης της οικονομίας από τους δανειστές μας, την τρόικα Ε.Ε.-ΕΚΤ-ΔΝΤ. Χωρίς αυτήν θα πρέπει να κόψουμε δικό μας χρήμα για να κινηθεί η οικονομία, δηλ. να επιστρέψουμε στη δραχμή. Αν η Ελλάδα σταματήσει τις μεταρρυθμίσεις που περιλαμβάνονται στο Μνημόνιο, θα σταματήσει και η χρηματοδότηση της οικονομίας από την τρόικα. Οι δανειστές μας έχουν την εύλογη επιθυμία να πάρουν πίσω τα δανεικά και δεν πρόκειται να ρίξουν τα χρήματά τους σε μια μαύρη τρύπα.

Ο κ. Τσίπρας μοιάζει να γνωρίζει ότι αυτά που πρεσβεύει οδηγούν σε άμεση έξοδο από το ευρώ, δεν θέλει όμως να το παραδεχθεί ανοιχτά, διότι σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις, η συντριπτική πλειοψηφία των ψηφοφόρων θέλει να παραμείνουμε στην Ευρωζώνη. Αυτό φαίνεται από το γεγονός ότι είναι πολύ πιο διαλλακτικός στο εξωτερικό απ' ό,τι στο εσωτερικό. Υπόσχεται απαλλαγή από το Μνημόνιο και αθέτηση των συμβατικών υποχρεώσεων της Ελλάδας προς την τρόικα, αλλά στην επιστολή που απηύθυνε προς τους επικεφαλής της Κομισιόν, της Ε.Ε. και της ΕΚΤ, κ. Μπαρόζο, Βαν Ρομπέι και Ντράγκι, μιλάει για «επανεξέταση της υπάρχουσας στρατηγικής». Ταυτόχρονα όμως πληθαίνουν τα σενάρια εξόδου της Ελλάδας από την Ευρωζώνη.

Ο ΣΥΡΙΖΑ και τα άλλα αντιμνημονιακά κόμματα αρνούνται να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα του υπερτροφικού κράτους και της έλλειψης ανταγωνιστικότητας. Για την κρίση φταίει το Μνημόνιο, δεν χρειαζόμαστε δανεικά, δεν χρειάζεται να κάνουμε τίποτα, όλα είναι ένα κόλπο των ξένων για να μας υποδουλώσουν. Οι ψηφοφόροι που μετακινήθηκαν από το ΠΑΣΟΚ στον ΣΥΡΙΖΑ φαίνεται να νοσταλγούν το παλαιό ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα Παπανδρέου, το ΠΑΣΟΚ της ήσσοнос προσπάθειας, του πακτωλού χρημάτων από την Ε.Ε. άνευ όρων, της υπερκατανάλωσης με δανεικά, της δυνατότητας άκοπου πλουτισμού μιας κοινωνικής ομάδας σε βάρος άλλης, κατοχυρωμένης από το κομματικό κράτος. Αυτή τη συλλογική φαντασίωση καλλιεργεί ο κ. Τσίπρας, για καθαρά ψηφοθηρικούς λόγους, αψηφώντας τον κίνδυνο που ελλοχεύει με την επιστροφή στη δραχμή («Τεράστιο κοινωνικό κόστος», «Κ» 1/4/2012), στην οποία οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια η πολιτική του. Και οι βουλευτές του μιλούν για δέσμευση των καταθέσεων για να χρηματοδοτηθεί η ανάπτυξη, χωρίς συναίσθηση των επιπτώσεων τέτοιων δηλώσεων που υποδηλούν πλήρη άγνοια της λειτουργίας του τραπεζικού συστήματος.

Η μόνη πολιτική που μπορεί να μας βγάλει ομαλά από το Μνημόνιο είναι η εφαρμογή του. Με την ανταλλαγή ομολόγων που έγινε τον Μάρτιο (PSI), διαγράφηκε χρέος ύψους 106 δισ. ευρώ (50% του ΑΕΠ) και μηδενίστηκαν τα χρεολύσια τόσο προς τον ιδιωτικό τομέα όσο και προς τους εταίρους μας στην Ε.Ε. την επόμενη δεκαετία. Την επόμενη τριετία θα δανειζόμαστε με επιτόκιο 2% - χαμηλότερο από το κόστος δανεισμού των χωρών που μας δανείζουν. Αυτοί οι εξόχως ευνοϊκοί όροι δανεισμού συνοδεύονται από την υποχρέωση να βελτιώσουμε την ανταγωνιστικότητα της

οικονομίας και να μειώσουμε σταδιακά τις κρατικές δαπάνες για να πετύχουμε πλεόνασμα 4,5% του ΑΕΠ το 2014 από έλλειμμα 1% που προβλέπεται φέτος. Η προσπάθεια προσαρμογής ανέρχεται δηλ. σε 5,5% του ΑΕΠ, που μεταφράζεται σε περικοπές δαπανών 11 δισ. ευρώ τη διετία 2013-14. Η επίτευξη αυτού του πρωτογενούς πλεονάσματος και η διατήρησή του για κάποια χρόνια είναι απαραίτητες για να πληρώνονται οι τόκοι πάνω στο χρέος χωρίς προσφυγή σε δανεισμό, οδηγώντας έτσι σε ταχεία αποκλιμάκωση του χρέους από 165% του ΑΕΠ φέτος σε 117% το 2020. Αυτή η αποκλιμάκωση θα εξασφαλίσει την επιστροφή της Ελλάδας στις διεθνείς κεφαλαιαγορές και την απαγκίστρωσή της από το Μνημόνιο.

Σε ποια ακριβώς από τα μέτρα του Μνημονίου διαφωνεί ο κ. Τσίπρας; Η Ελλάδα έχει τη μεγαλύτερη φαρμακευτική δαπάνη στην Ευρώπη. Η λίστα φαρμάκων, η ηλεκτρονική συνταγογράφηση, τα γενόσημα θα μειώσουν τη σπατάλη και τις φορολογικές ανάγκες του κράτους. Γιατί είναι κακό αυτό; Πώς θα βοηθηθούν οι άνεργοι όταν υπάρχουν νόμοι που αποθαρρύνουν την απασχόληση; Είναι δυσάρεστο ότι χρειάστηκε να έρθει η τρόικα στην Ελλάδα για να μετρήσουμε το προσωπικό που απασχολείται στο Δημόσιο, να διαπιστώσουμε τις εντελώς αδικαιολόγητες ανισότητες στις αμοιβές και στις συντάξεις και να αντιληφθούμε ότι ένας στους έξι δικαιούχους έπαιρνε προνοιακό επίδομα-μαϊμού, χιλιάδες αγρότες έπαιρναν αποζημιώσεις από τον ΕΛΓΑ για ανύπαρκτες ζημιές, χιλιάδες συντάξεις πληρώνονταν σε νεκρούς. Φταίει ο νεοφιλελευθερισμός για όλα αυτά, κύριε Τσίπρα, ή μήπως φταίει η απλοχεριά με την οποία το κομματικό κράτος διαχειρίστηκε τα χρήματα των φορολογουμένων και τα δανεικά που μας βαρύνουν σήμερα;

* Σύμβουλος επενδύσεων E.F. Consulting και μέλος της Κεντρικής Επιτροπής της ΔΡΑΣΗΣ